

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ ДС/СС 05/4-02 бр. 1217/1-XVII/7 26.09.2013. године	
--	--

На основу члана 231. став 1. алинеја 17. и члана 278. Статута Факултета, Наставно-научно веће Филозофског факултета у Београду је на својој VII редовној седници, одржаној дана 26.09.2013. године, донело следећу

О Д Л У К У

Прихвата се Извештај комисије са оценом докторске дисертације: ПОЈАМ КОНТЕКСТА И ЊЕГОВ ЗНАЧАЈ У СРПСКОЈ УМЕТНОСТИ КРАЈА 20. И ПОЧЕТКОМ 21. ВЕКА, кандидата мр Маје Станковић и одобрава усмена одбрана.

Универзитет је дао сагласност на предлог теме 07.07.2009. године.

Ова се одлука упућује Стручном већу Универзитета на сагласност.

<u>Доставити:</u> 1х Универзитету у Београду 1х Комисији 1х Стручном сараднику за докторске дисертације 1х Шефу Одсека за правне послове 1х Архиви	ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА Проф. др Милош Арсенијевић
---	---

Факултет <u>Филозофски</u>	УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
<u>04/1-2 бр.6/2370</u>	Веће научних области
(број захтева)	друштвено-хуманистичких наука
<u>27.09.2013.</u>	(Назив већа научних области коме се захтев упућује)
(датум)	

ЗАХТЕВ

за давање сагласности на реферат о урађеној докторској дисертацији

Молимо да, сходно члану 46. ст. 5. тач. 3. Статута Универзитета у Београду («Гласник Универзитета», бр. 131/06), дате сагласност на реферат о урађеној докторској дисертацији кандидата

Маје (Слободан) Станковић
(име, име једног од родитеља и презиме)

КАНДИД Маја (Слободан) Станковић
АТ (име, име једног од родитеља и презиме)

пријавио је докторску дисертацију под
насловом: _____

Појам контекста и његов значај у српској уметности краја 20. и почетком 21. века

Универзитет је дана 7.07.2009. својим актом под бр 612-18/195/9 дао сагласност на предлог теме докторске дисертације која је гласила: _____

Појам контекста и његов значај у српској уметности краја 20. и почетком 21. века

Комисија за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата

Маје (Слободан) Станковић
(име, име једног од родитеља и презиме)

образована је на седници одржаној 21.02.2013. одлуком факултета под бр 159/1-XIV/4 у саставу:

Име и презиме члана комисије	звање	научна област	установа у којој је запослен
1. др Лидија Мереник	редовни проф.	историја уметности	Филозофски ф.
2. др Слободан Мијушковић	ванредни проф.	исто	Филозофски ф.
3. др Јасмина Чубрило	доцент	исто	Фак. музичке уметности

Наставно-научно веће факултета прихватило је извештај Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације на седници одржаној дана 26.09.2013.

Прилог: 1. Извештај комисије са предлогом 2. Акт Наставно-научног већа факултета о усвајању извештаја 3. Примедбе дате у току стављања извештаја на увид јавности, уколико је таквих примедби било.	ДЕКАН ФАКУЛТЕТА Проф. др Милош Арсенијевић
--	---

НАСТАВНО НАУЧНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Реферат о завршеној докторској дисертацији кандидаткиње Маје Станковић
Појам контекста и његов значај у српској уметности краја 20. и почетком 21. века

1. Основни подаци о кандидату и дисертацији:

Кандидаткиња Маја Станковић је рођена 1975. године у Београду. Дипломирала је 2001. године на Одељењу за Историју уметности Филозофског факултета Универзитета у Београду на предмету Историја модерне уметности. Магистрирала је 2008. на истом факултету код проф. др Лидије Мереник са тезом “Инсталација као проширено поље скулптуре у српској модерној уметности”. Исте године одобрена јој је дисертација са називом *Појам контекста и његов значај у српској уметности краја 20. и почетком 21. века* код менторке проф. др Лидије Мереник. Пише и објављује текстове из области савремене уметности. Једна је од покретача електронског часописа за савремену уметност www.dipassage.org који постоји од 2002. године. Од 2008. године чланица је међународног удружења ликовних критичара AICA. Уредница је студентског електронског часописа *Пропелер* propeler.fmk.edu.rs Између осталог, објавила је: “Уметност у Србији у другој половини двадесетог века“, *Савремене уметничке праксе у Србији*, Ремонт, Београд 2006; Аутор текстова и уредник каталога: Галерија Центра за културу Сопот. Изабране изложбе 2003-2006, Центар за културу Сопот, 2006; Каталог изложбе *Идоли осамдесетих*, Горанке Матић, Галерија Центра за културу Сопот, 26. 5 - 9. 6. 2006; “**Online**“, *Зборник катедре за историју модерне уметности Филозофског факултета у Београду, Београд, 2005*; “Изван кадра“, у *Одсуство/Абсенце*, едиција Фото Артгет Монографије 5 ½ (Паула Мур), Културни центар Београда, 2005. и др. Докторска дисертација под називом ***Појам контекста и његов значај у српској уметности краја 20. и почетком 21. века*** се састоји од 280 страна, од чега 6 страна литературе.

2. Предмет и циљ дисертације:

Предмет дисертације је појам и значај контекста у савременој уметности на примеру српске уметности краја 20. и почетком 21. века. Полазна претпоставка је промена значења и функције контекста у односу на традиционално и формалистичко одређење контекста као пратећег елемента уметничког рада. Контекст је разматран из угла радикалне линије мишљења (у) уметности 20. века која започиње са

авангардом. Авангардна преиспитивања традиционалног схватања уметности и ефеката техничке репродукције представљају парадигматску промену у начину функционисања уметности и тада се, први пут, оцртавају обриси једног другачијег, нетрадиционалног одређења контекста. Предмет ове дисертације је А) управо тај промењени начин функционисања контекста; Б) појмовно одређење овог контекста као флуидног, В) анализа процеса који су уметнички рад, начин његовог функционисања и контекст учинили флуидним и условили појаву контекстуалних пракси које представљају једно од доминантних обележја савремене уметности. Циљ дисертације био је да покаже да је контекст на крају 20. и почетку 21. века постао конститутивни део уметничког дела: од спољашњег елемента – схваћеног као скуп околности, датости, објективних услова под којима настаје – схватање контекста се променило, проширило тако што је постао интегрални део уметничког мишљења и притом није нужно везан за одређени уметнички поступак, медиј или начин изражавања. Пошто је контекст конститутивни део рада у савременој уметничкој продукцији, онда се о савременим уметничким праксама може говорити као о контекстуалним праксама.

Дисертација има карактер оригиналног научног рада, јер, по први пут у нашој историографији и у домену историјско-уметничке и теоријске мисли о модерној и савременој уметности, пружа обимну синтетичку студију утемељену у истраживању уметничког материјала.

3. Основне хипотезе од којих се полазило у истраживању:

Хипотеза: Једини показатељ разлике између уметничког и неуметничког је контекст. Главно обележје савремене уметности је губитак јасних граница између уметничког и неуметничког и специфично “уметничког” квалитета; Доказују се нове позиције са којих се вреднује уметничко дело, а у смислу чињенице губитка јасних граница између уметничког и неуметничког.

Нови појмовни апарат препознаје „флуидни контекст“, као теоријски концепт који одговара садашњој фази позног капитализма, флуидној модерни и сагласан је са читави мнизом промена у различитим регистрима друштвеног деловања: трансформацијом чврстог капитала у флуидни, трајности у тренутачност, пребацивањем тежишта са просторне на временску димензију, са вредносних категорија на конзументску културу, са идеолошког система на потрошачко друштво у којем су све вредности потрошачке - променљиве, пропадљиве и у сталном процесу промене. Анализом, интерпретацијом и применом флуидног контекста, кандидаткиња потврђује своју тезу о радикално промењеном контексту уметничког дела у модерно и савремено доба.

4. Кратак опис садржаја дисертације:

Дисертација је подељена у три целине. I – У првој је реч о појмовном одређењу контекста: а) лингвистичком тумачењу контекста, б) деконструкцији контекста (Дерида), в) контексту као пољу сила (Бадју) и г) контексту као асамблажу (Делез и Гатари). Свако од ових тумачења показује на који начин се контекст, традиционално посматран као скуп околности, спољашњих у односу на уметничко дело мења, ослобађа својих статичних елемената да би се на крају 20. века могло говорити о флуидном контексту који не одбацује постојеће схватање контекста, већ га проширује и у сагласју је са променама у различитим друштвеним регистрима које се обележавају термином флуидна модерна (Бауман).

II – У другој целини је реч о условима који су довели до флуидног начина функционисања контекста и са њим повезаног уметничког рада. У питању су следећи процеси: увођење временске димензије у регистар визуелног, увођења фрагмента, децентрализације институционалног излагачког система и дисперзије медија. Они су разматрани не хронолошки, континуирано као процеси који формирају једну линију континуитета и обележавају одређени историјски тренутак, већ као четири паралелна низа. Акцентоване су нарочито оне појаве које се могу довести у везу са актуелизовањем контекста. У том кључу нарочито су битна постструктуралистичка читања авангардне и неоавангардне уметности.

III – У трећем делу су представљене конкретне уметничке праксе: реконтекстуализација, партиципација и биополитичка уметност. Процеси о којима је било речи у претходном делу довели су до еманципације контекста у савременој уметности и појави контекстуалних пракси као једном од главних обележја савремене уметности. Овде је такође реч о принципима функционисања контекстуалних пракси: апропријацији, деестетизацији и понављању. У овом делу анализирани су радови следећих уметника: Раша Тодосијевић, Душан Оташевић, Горан Ђорђевић, Владимир Перић, Зоран Насковски, Тања Остојић, Група 143, АЗ, Шкарт, Група Споменик, Данило Прњат, Вахида Рамујкић, Учитељ незналица и његови комитети, Трећи Београд, Биро Београд, Ивана Смиљанић, Владан Радовановић, Леонид Шејка, Јован Чекић, Неша Париповић, Марина Абрамовић, Дејан Грба, Зоран Тодоровић, Марина Марковић и Ера Миливојевић. Пошто дисертација по први пут у нашој историографији и у домену историјско-уметничке и теоријске мисли о модерној и савременој уметности пружа обимну синтетичку студију утемељену у истраживању уметничког материјала, може се сматрати доприносом историјско-уметничкој науци у нашој средини.

5. Остварени резултати и научни допринос дисертације:

Дисертација мр Маје Станковић је дала обиман истраживачки резултат у пољу српске модерне и савремене уметности, а као детаљна и научно и теоријски озбиљна

синтеза, свакако нуди нови допринос научној мисли о методима анализе и промишљања модерне и савремене уметности.

6. Закључак:

Дисертација мр Маје Станковић *Појам контекста и његов значај у српској уметности краја 20. и почетком 21. века* у свему је урађена према одобреној пријави, и представља оригинално и самостално научно дело, како је описано у претходним поглављима реферата ове комисије. Ценећи да су се стекли услови за усмену одбрану дисертације, предлагемо Наставно научног већа Филозофског факултета у Београду да одобри и омогући одбрану дисертације.

Потписи чланова комисије:

Проф. др Лидија Мерник, ментор

Проф. др Слободан Мијушковић

Доц. др Јасмина Чубрило, Факултет
музичке уметности, Универзитет
уметности, Београд